

A Holokauszt Múzeum
tisztelttel meghívja Önt a

„...fől kell ébreszteni bennük... az emberi méltóságukat... "Cigányságkép a Horthy–korabeli sajtóban (1919–1945)"

című kötet hivatalos bemutatójára.

Köszöntő:

Dr. Grósz Andor, a Holokauszt Múzeum kuratóri-
umának elnöke

A kötetről beszélget:

Kállai Ernő, társadalomkutató

Gulyás Klára, kulturális antropológus

Jakab Attila, történész, a kötet szerzője

Helyszín:

1094 Budapest, Páva utca 39.

Időpont:

2024. szeptember 26. 17:00 óra

Az eseményen angol nyelvű szinkrontolmácsolást biztosítunk.

Részvételi szándékát kérjük 2024. szeptember 25. napjáig az
alábbi regisztrációs ív kitöltésével jelezze:

https://bit.ly/Cigányságkép_a_Horthy-korabeli_sajtóban

Amennyiben a mokka.odr adatbázisban a „cigánykérdés” tárgyszóval keressük a szakirodalmat azzal szembesülünk, hogy az ily módon megragadott téma tudományos igényű megfogalmazása és kutatása ténylegesen csak a rendszerváltást követően kezdődött el. Közelebbről szemlélve a kérdést azonnal szembeötlik, hogy nem annyira egy átfogó jellegű, a magyar politika- és társadalomtörténetbe ágyazott történeti megközelítésnek vagyunk a tanúi, hanem a domináns etnográfiai, illetve kulturális antropológiai (és szociológiai) érdeklődés mellett a kutatók többségét elsősorban a magyarországi roma holokauszt (Pharrajimos) kérdése foglalkoztatja. Ez érthető is, hiszen az ennek kapcsán kibontakozó emlékezetpolitika szervesen összefügg a roma nemzetépítési törekvésekkel.

A kérdés mégis az, hogy 1944-ben, a nyilasok ellenőrzése alatt álló nyugat-magyarországi területeken, miért került sor a roma holokausztra? Ennek megválaszolására érdemes megvizsgálni azt, hogy milyen „cigányságkép(ek)” élt(ek) a magyar köztudatban, milyen képe(ke)t jelenített meg és közvetített a Horthy korabeli sajtó? Annál is inkább, mivel ennek/ezeknek a „cigányságkép(ek)”-nek az ismerete túlmutat magán a Pharrajimos-on, és alapjában véve napjaink „cigánykérdés”-ét is meghatározza. A magyarországi cigányság (társadalom) történetén keresztül pontosabb képet kaphatunk magának Magyarországnak is a (társadalom)történetéről! Hiszen, ahogy azt Nagy Pál megfogalmazta: „A cigányok története az állandóság és változás, alkalmazkodás és elutasítás, lesüllyedés és felemelkedés, asszimilálódás és nem cigányok asszimilálása sajátos együttmozgásának szabálytalanságaiból álló hullámmozgás.”

